

Nr 61.

Av herr **Sundström** i Vikmanshyttan, om införande av en malmaccis eller annan särskild beskattning av gruvindustrin.

En sak som länge intresserat de kommuner inom vårt land, som ha gruvindustri inom sitt område, är frågan om huruvida det inte vore berättigat med en extra skatt för denna industri.

Förhållandet är ju det att där olika malmfyndigheter upptäckas och brytning sättes i gång följer också därmed i likhet med all annan industri, att olika behov inom kommunen stegras i mycket hög grad, detta i fråga om allmänna byggnader, skolor, ålderdomshem, pensionärshem m. m. Därav följa givetvis högre kommunala utgifter för kommunens innebyggare i form av ökat skattetryck.

Klart är, att även skatteunderlaget ökar i någon mån men säkert inte i samma grad som utgifterna kräva.

Denna industri är icke av samma bestående karaktär som annan verksamhet, malmen är ej naturtillgång som återväxer lika som t. ex. skogen, utan när malmtillgången i gruvan tar slut eller minskar i den omfattning, att brytningen inte längre lönar sig, nedlägges driften och kommunen med dess fasta befolkning står där med sina ekonomiska problem för framtiden.

Tanken har därför blivit väckt, huruvida man icke på detta område skulle kunna införa ett slags malmaccis för att därmed stärka och trygga dessa kommuners ekonomi och framtid.

Efter vilka grunder och med huru stort belopp en dylik accis skulle utgå kan icke här angivas, icke heller huruvida det enbart skulle vara en kommunalskatt eller en kombinerad stats- och kommunalskatt. Detta spörsmål får den härmed avsedda utredningen klargöra.

På här ifrågavarande område är det heller icke bara svenska kapitalintressen, som äro intresserade, utan även utländska i mycket stor utsträckning.

Avkastningen av dessa våra naturtillgångar bör därför icke helt komma i gruvägarnas fickor, utan samhällena böra även härvidlag göras delaktiga i större utsträckning än hittills.

Med anledning av vad här anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta hemställa till Kungl. Maj:t att företaga en utredning av denna fråga och för riksdagen förlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 17 januari 1945.

Fredrik Sundström.